

KRÚDY GYULÁNAK

Gyula bátyám, a szivarod mögött
láttam a páva-farku ördögöt.

Épp este volt és folyt az oktatás,
zenélt a szél és susogott a sás,

Olyan az élet, mint a füst. enyész,
legszebb öröm a néma szenvedés.

Kilépsz magadból és a képzelet
kék hintóján szállsz lét, nem-lét felett.

Egy korty ital, egy álom többet ad,
mint kövér erszény, lapos gondolat.

Asszony, ábránd. dal, mind csak arra jó,
hogy Indiába vigyen a hajó.

Igy szólt a démon. hold lengett a fán,
a kép örökre szivembe talál.

A szép páva-fark eltűnt, mint a köd,
csupán sötétlő árnya röpködött,

mint kék tavon az elhuzó madár,
zengett az ég és azt zengette, kár.

Kár ifjuság, dal, szerelem, borok,
ha egyszer ugylis messze szállotok.

Csupán az emlék, az szépit tovább,
te hulló csillag, csalárd ifjuság.